మా ఇంటి రామాయణం

హాస్య కథల సంపుటి

పొత్తూరి విజయలక్ష్మి

మా ఇంటి రామాయణం

హాస్య కథల సంపుటి

పొత్తూరి విజయలక్ష్మి

శ్రీ రిషిక పబ్లికేషన్స్

హైదరాబాదు

MAA INTI RAMAAYANAM

A Collection of Short Stories

By **Pothuri Vijayalakshmi**

© P. Vijayalakshmi

First Edition : 2009
Second Edition : 2010

Price : Rs. **80/- $ 10**

For Copies :

AVK Foundation
Navodaya Book House
Vishalandhra Book House
Hyderabad

Book Production :
T. Muralidhar Gowd
Cell:9393 176 552

Typesetting:
K.B.T. Kondaiah

Printed at :
Karshak Art Printers
40-APHB,Vidyanagar, Hyderabad-500 044
Ph : 040-2761 8261
E-mail : karshakartprinters@yahoo.co.in

Published by :
Pothuri Vijaya Lakshmi
Sri Rishika Publications
Flat No. 201; Vikasini Apartments
2-21121/3, New Nallakunta,
Hyderabad - 500 044

రెండో ముద్రణకు

నా మాట

ప్రచురించి సంవత్సరం తిరక్కుండానే
ఈ పుస్తకం పునర్ముద్రణ పొందడం
నాకు సంతోషాన్ని కలిగిస్తోంది.
ఇందుకు సహకరించిన
పాఠకమహాశయులకు, పుస్తక విక్రేతలకు
సవినయంగా కృతజ్ఞతలు.

విజయదశమి
17 అక్టోబర్ 2010

పొత్తూరి విజయలక్ష్మి

పదునైన హాస్యం

తెలుగులో హాస్యం రాసేవాళ్ళు బహుతక్కువ. ఇప్పుడు నడుస్తున్న ఉద్యమాల నేపథ్యంలో హాస్యం రాయడం, రాసి తిట్లు తినకుండా, ఎవర్నీ బాధించకుండా, మెప్పించడం కష్టం కూడా. అయినా పట్టువదలని విక్రమార్కుల్లా కొందరు హాస్యమే రాస్తున్నారు (నాతో సహా). అలాంటి వారిలో ప్రముఖంగా చెప్పుకోదగ్గ కథకులు సోమరాజు సుశీలగారు, పొత్తూరి విజయలక్ష్మిగారు (ఇటీవల పురుషుల కంటే స్త్రీలే ఎక్కువ హాస్యం పండిస్తున్నారన్న విషయం తెలుగు సాహిత్యలోకం గమనించవలసింది). సోమరాజు సుశీలగారు ఇప్పటికే మూడు పుస్తకాలు ప్రచురించి, పాఠకుల హృదయాల్లో తిష్ట వేసేసుకున్నారు. విజయలక్ష్మిగారు తన కథల్ని రహస్యంగా పత్రికలకు పంపి, ప్రచురించినపుడు సంతోషించి, పాఠకులు వాటిని మెచ్చుకుని, పొరబాటున ఆ ప్రశంస తనదాకా వస్తే, సంతృప్తిపడి ఊరుకుంటూ వుంటారు. ఎట్టకేలకు ఆ కథలన్నిటితో ఓ పుస్తకం వేయడం కూడా సాధ్యమేనని వారికి తోచింది. అందుకు వారికి అభినందనలు. దీనికి సుశీలానారాయణరెడ్డి ట్రస్ట్ వారు ఆర్థిక సహాయం మంజూరు చేయడం మరో మంచి విషయం.

సాహిత్యంలో హాస్యం ప్రధానంగా రెండు రకాలు: మొదటిది స్వచ్ఛమైన హాస్యం; అంటే ఎవ్వరినీ ఎక్కువగా నొప్పించని, అందరినీ నవ్వించే హాస్యం. ఒకరకంగా చెప్పాలంటే మునిమాణిక్యం, మొక్కపాటి, ముళ్లపూడి మార్కు హాస్యం. మరొకటి అధిక్షేప హాస్యం – దీనికి కూడ అందరూ నవ్వవచ్చునుగానీ, అందులో ఎందరికో ఏదో గుచ్చుకునేది వుంటుంది. గురజాడ, పానుగంటి, కె.ఎన్.వై. పతంజలి వంటి వారి హాస్యం ఇది. రెండో రకం హాస్యం వల్ల సామాజిక ప్రయోజనం ఉంటుంది. మొదటి రకం హాస్యం ప్రత్యేకించి ప్రయోజనాన్ని ఆశించేది కాదు. అంత మాత్రాన దానివల్ల ప్రయోజనం లేదని కాదు; కానీ ఆ లక్ష్యంతో మాత్రం ఆ రచయితలు రాసినట్లు కనిపించదు.

సోమరాజు సుశీల, విజయలక్ష్మిగార్లది ఎక్కువగా ముళ్లపూడి తరహా హాస్యమే. కానీ ఈ సంపుటిలోని కొన్ని కథల్లో మాత్రం విజయలక్ష్మిగారిలోని అధిక్షేప దృష్టి చక్కగా ఆవిష్కృతమైంది. అలాంటి కథలే ఎక్కువ బాగున్నాయి. ఆధునిక జీవితంలోని ఎన్నో విషయాలను ఆమె సునిశితంగా విశ్లేషించారు. వీటన్నిటినీ ప్రధానంగా భార్యాభర్తల సంబంధాల నేపథ్యంలో హాస్య గుళికల్లా తీర్చిదిద్దడం ఆమె ఎంచుకున్న శిల్పం. నిజానికి

కథల్లోని వస్తువులు అసాధారణమైనవి కావు; కానీ, మనం నిత్యం చూసే వాటిని, నిత్యం అనుభవించే ఇబ్బందులను కాస్తంత సెన్సాఫ్ హ్యూమర్‌తో చూడగలిగితే జీవితాన్ని భరించడం ఇంకా సుళువవుతుందని ఈ కథలు చెప్తాయి. ఇప్పటి సమాజాన్ని, ప్రపంచీకరణ ఫలితాలను, కృత్రిమ జీవితాలను, తెచ్చి పెట్టుకున్న ఆధ్యాత్మికతను – అందరం తిట్టుకునేవాళ్ళమే. కానీ మళ్ళీ మనమందరం అందులో భాగస్వాములం కూడా. ఎవ్వరం దాన్ని మార్చడానికి ప్రయత్నించం; మనం మారడానికీ ప్రయత్నించం. 'If you can't change them, join them' అన్న నానుడిని నిరూపించే కథ 'ది కటాస్'. నిత్యం బజార్లో లభించే సత్వర భోజనాలను చూసి అవాక్కయిపోయి, వాళ్ళు చేసుకుంటున్న లాభాల గురించి ఆడిపోసుకునే బదులు, మనమే సత్వర భోజనాలను తయారు చేసేస్తే పోలా? అన్న వేదాంతం ఈ కథలో ఉంది.

ఆడవాళ్ళు, వంటపనిమీద సీరియస్ రచనలు చాలానే వచ్చాయి (విమల కవితతో సహా). కానీ ఏళ్ళ తరబడి భార్య వండిపెడుతుంటే అందులోని శ్రమను అర్థం చేసుకోలేకపోయిన భర్త, తను వంట నేర్చుకోవాలనుకున్నప్పుడు అందులోని సాధక బాధకాలను అర్థం చేసుకుని, భార్యమీద గౌరవం పెంచుకున్న వైనాన్ని హాస్యంగా చెప్పిన మంచి కథ 'ప్రసాదరావూ–వంటసరస్వతీ'. ఇటీవల తామర తంపరగా పెరిగిపోయిన ఆధ్యాత్మిక గురువులను అపహాస్యం చేసే కథ 'వైరాగ్య స్థితి'. కథలో కొత్తదనం లేదు గానీ, చెప్పిన విధానం బాగుంది.

సరదాగా ఉన్నా, గొప్ప వాస్తవాన్ని చెప్పిన కథ 'ఔను వాళ్ళిద్దరూ కథ రాసారు'. జీవితంలో ఎప్పుడూ కలం పట్టని భార్యాభర్తలు కలిసి కూర్చుని ఒక కథను రాసి బహుమతి కోసం పంపడం ఇందులో ఇతివృత్తం. ఈ కథ సంభాషణాగత హాస్యానికి చక్కని ఉదాహరణ. దానికంటే ముఖ్యం – ఒక విషయాన్ని గురించి స్త్రీలు ఎలా ఆలోచిస్తారు, పురుషులు ఎలా ఆలోచిస్తారు అనే తేడాను చిత్రించడం, స్త్రీల రచనలు, పురుషుల రచనలు అనేవి ఉండవు, సాహిత్యమంతా ఒక్కటే అనుకునే వారికి ఈ కథ చురక అంటిస్తుంది. వీళ్ళిద్దరి దృక్పథాల్లోని వైరుధ్యాన్ని సరదాగా చెబుతూనే, మనల్ని ఆలోచింపజేస్తుంది.

ఆధునిక జీవితంలోని అనేక పార్శ్వాలను స్పృశించే విజయలక్ష్మి కథల్లో 'అప్పిచ్చువాడు వైద్యుడు' కూడా ఒక మంచి కథ. మనందరికీ కార్పొరేట్ ఆస్పత్రులు, ప్రైవేటు బ్యాంకులు మధ్యతరగతి మనిషి మీద చూపించే అవ్యాజ ప్రేమ అనుభవంలో ఉన్నదే. దీన్ని వ్యంగ్యంగా వ్యాఖ్యానించే కథ ఇది.

అత్తలూ, కోడళ్లు పరమ శత్రువులనే భావజాలాన్ని మాసిపోయేలా చేయడానికి స్త్రీలు నిరంతరం శ్రమ పడుతూనే ఉన్నారు. దానికి నిదర్శనం ఈ సంపుటిలోని కథ,

‘మా ఇంటి రామాయణం’. కోడలు, అత్తగారు ఒక్కటై, మామగారి దౌర్జన్యాన్ని ఎదిరించే ఇతివృత్తం వల్ల ఈ కథ మంచి ప్రయోజనాన్ని సాధించింది. అత్తగారు ఇంతకాలం కోల్పోయినదేమిటో అర్థం చేసుకుని, ఆ కోల్పోయిన ఆనందాన్ని అందించడానికి ప్రయత్నించిన కొత్తతరం కోడలు అందరికీ ఆదర్శప్రాయమైందే (‘వనిత’ టెలివిజన్‌లో విజయలక్ష్మిగారు అందించిన అపురూపమైన హాస్య సీరియల్ ‘జీనియస్ అత్త; ఇంటెలిజెంట్ కోడలు’ చూడని తెలుగు ప్రేక్షకులు దురదృష్టవంతులని ఇందు మూలముగా తెలియజేయడమైనది). తీరని కోరిక, తిక్క కుదిరింది, భానుమతికి నివాళిగా రాసిన ‘అత్తగారు–సీరియస్సూ’ కథలు కేవలం సరదాకే. అయితే మొదటి రెండు కథల్లోనూ తెలుగువారిలో ఉన్న సినిమా పిచ్చిని రచయిత్రి బాగా ఆటపట్టించారు.

చాలా హాస్యభరితమైన సన్నివేశాలతో నడిచే ‘తిక్క కుదిరింది’లో ఓ పురుషుడు తన జీవితం కూడా సినిమాలా గడవాలనే అత్యుత్సాహం ప్రదర్శిస్తే, సినిమా నటిని కావాలన్న అమ్మాయి కోరికను భర్త ఎలా తెలివిగా రూపుమాపేసింది చెప్పే కథ ‘తీరని కోరిక’. ఇక ‘ఇల్లు కట్టి చూడు’, సమకాలీన జీవితంలో జరుగుతున్న రియల్ ఎస్టేట్ మోసాల్ని కనువిప్పు కలిగించేలా చెప్పిన కథే గానీ, ఎందుకో ఈ సంపుటిలో ఇమడలేదనిపిస్తుంది. ‘పెళ్ళి చూపులు’, ‘భాస్కరం–రూపాయి’, ‘ఇదో వింత’, ‘అమ్మో ఆదివారం’ కేవలం హాస్యానికి రాసిన కథలు, అధిక్షేప దృష్టితో రాసిన కథలముందు కొంత వెలవెలబోతాయి. ఉబుసుపోకకు రాసినట్లున్న వీటిని గల్పికలు అనవచ్చు.

విజయలక్ష్మిగారిలో నిఖార్సయిన సెన్స్ ఆఫ్ హ్యూమర్ ఉంది. ఆమె కలంలో చక్కని చమత్కారం ఉంది. ఈ రెండింటినీ పదును పెట్టుకోవాలన్నా, వాటికి మరింత ప్రత్యేకతను తీసుకురావాలన్నా, వస్తువులో మరింత బలం ఉండడం అవసరం. ఆమె రచనలో ఎక్కువగా ఉన్నది సంభాషణాగత హాస్యం. విట్టు, రిపార్టీ వంటి హాస్య రచనా వ్యూహాల్లో రాణించే కలం ఆమెది. కనుక, సమకాలీన, నగర జీవనంలోని మరిన్ని భ్రష్టుపట్టిన విషయాలను మరింత హాస్యంగా కథనం చేసి, తెలుగు సాహిత్యంలో ఈనాడు హాస్యాన్ని నిలబెడుతున్నది స్త్రీలేనని ఇంకా సమర్థంగా నిరూపించగలరని ఆశిస్తున్నాను.

– మృణాళిని

నవ్వుతూ బతకాలి

అవును అందరూ ఉన్నంతలో నవ్వుతూ బతకాలి. అదే నా జీవితాశయం. అందుకే ఎక్కువగా హాస్యరచనలే చేశాను. ప్రతిరోజు కాసేపు నవ్వుకుంటే ఆరోగ్యానికి చాలా బావుంటుందిట.

హాస్యం నవ్వుకునేందుకు బాగానే వుంటుంది కానీ, హాస్యం రాస్తే పేరు ప్రఖ్యాతులు రావు. ఎక్కువకాలం నిలబడదు. కర్పూరంలా ఒక్క వెలుగు వెలిగి ఆరిపోతుంది అంటారు కొందరు. నాకా పోలిక ఎంతో ఇష్టం. పవిత్రమైన ప్రదేశంలో ఒక్క వెలుగు వెలిగి ఆ కాసేపట్లోనే తన అస్తిత్వాన్ని చాటుకుని అందరిచేతా నమస్కారాలు అందుకుంటూ ప్రకృతిలో లీనమై తన చిన్న జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకుంటుంది కర్పూరం. అటువంటి కర్పూరంలో హాస్యాన్ని పోలిస్తే అంతకంటే గౌరవం మరొకటి వుంటుందా! హాస్యం రాయడం కష్టం అనికూడా అంటారు. కష్టమో నిష్ఠూరమో ఒకసారి ఒక మార్గాన్ని ఎంచుకున్న తరువాత ఆ మార్గంలో చివరిదాకా నడవటంలోనే ఎంతో తృప్తి వుంది. అందుకే ఈ హాస్య ప్రస్థానం.

నా ఈ హాస్య కథా సంపుటికి సుశీలా నారాయణరెడ్డి ట్రస్ట్‌వారి ఆర్థిక సహాయం అందటంతో నా ఆత్మవిశ్వాసం మరింతగా పెరిగింది. ఈ సందర్భంలో వారికి నా కృతజ్ఞతలు.

ఇంత కాలం నా కథలు పుస్తకరూపంలో తేవాలనుకుంటూనే ఇదుగో మాధవా అదుగో మాధవా అని వాయిదాలు వేశాను. ఇప్పుడు మూడు కథా సంపుటాలు ఒకేసారి పాఠకుల ముందుంచుతున్నాను. ఈ కథా సంపుటి పేరు "మా ఇంటి రామాయణం". "చంద్రహారం", "ఆనందమే అందం" మిగిలిన రెండూ.

ఈ సంపుటిలోని కథలను ప్రచురించిన ఆయా పత్రికలవారికీ, ముందుమాట రాసి ఇచ్చిన ప్రముఖ రచయిత్రి, నాకు ఆత్మీయురాలు డా॥ సి. మృణాళిని గారికి కృతజ్ఞతలు.

ఈ కథలను డిటిపి చేసిన శ్రీ కె.బి.టి. కొండయ్యగారికి, ముద్రణ బాధ్యతలు నిర్వహించిన 'పుస్తక రూపశిల్పి' శ్రీ తాళ్లపల్లి మురళీధర గౌడుగారికి, అందంగా ముద్రించి సకాలంలో అందించిన విష్ణ కంప్యూటర్ సర్వీసెస్ అధినేత శ్రీ ఎం. విజయసేనారెడ్డి గారికి ధన్యవాదాలు.

నా రచనలను ఆదరించి నన్ను ఒక హాస్య రచయిత్రిగా నిలబెట్టిన పాఠకలోకానికి శిరసువంచి నమస్కరిస్తున్నాను. మీ అందరి ఆదరాభిమానాలతో మరిన్ని మంచి రచనలు చేయగలనని నా నమ్మకం.

సెలవు

పొత్తూరి విజయలక్ష్మి

కథా క్రమం

1. మా ఇంటి రామాయణం ---------------------- 09

2. ది కటాస్ ------------------------------ 22

3. అత్తగారూ-స్వర్గంలో సీరియస్సూ.... ---------------- 29

4. అవును వాళ్ళిద్దరూ కథ రాశారు ------------------ 39

5. ప్రసాదరావూ-వంటసరస్వతీ -------------------- 46

6. అప్పిచ్చువాడు-వైద్యుడు -------------------- 53

7. వైరాగ్యస్థితి ------------------------------ 60

8. ఇదో వింత ------------------------------ 66

9. తిక్క కుదిరింది ---------------------------- 71

10. ఇల్లు కట్టి చూడు -------------------------- 78

11. భాస్కరం-రూపాయీ ------------------------ 86

12. తీరని కోరిక ---------------------------- 90

13. పెళ్ళిచూపులు ---------------------------- 102

14. అమ్మో! ఆదివారం!! ------------------------ 112

మా ఇంటి రామాయణం

తెల్లవారింది.

నిద్రలేచాను.

ఆదివారం కాబట్టి నేను బద్ధకించినా దుర్గ మాత్రం మామూలుగానే లేచినట్లుంది.

లేచి డ్రాయింగ్ రూమ్‌లోకి వెళ్లాను.

అమ్మ సోఫాలో కూర్చుని ఉంది. నాన్నగారు చిరాగ్గా పచార్లు చేస్తున్నారు.

"అలా గుమ్మటంలా కూర్చోకపోతే, లేచి పలహారం ప్రయత్నం చెయ్యకూడదూ!" అన్నారు విసుగ్గా.

"చెయ్యడానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదు. కాని పర్యవసానం ఆలోచించండి" అంది అమ్మ.

"అంత బతుకూ బతికి ఇంటి వెనకాల చచ్చినట్లు అయింది నా పని. అందుకే అన్నారు పెళ్ళంటే ఇటు ఏడు తరాలూ ఇటు ఏడు తరాలూ చూడమని. ఎత్తెత్తి కాలు ఎంగిలాకులో వేసినట్లు ఏరి కోరి ఓ కొరివిని తెచ్చుకున్నాను. మరీ అదుపూ ఆజ్ఞా లేకుండా ఎలా పెంచుతారో ఆడపిల్లలని! డిగ్రీలమీద డిగ్రీలు చదవగానే సరా! కాస్త వినయం విధేయతా వుండద్దూ, ఆ మధ్యవర్తి మాధవరావుగాడిని పట్టుకుని మాడు పగలగొట్టాలి. ఇంతోటి సంబంధం కుదిర్చినందుకు వాడికి జరీ పంచెల చాపు కూడా కట్టబెట్టాను."

నాన్నగారి వాగ్ధాటికి దుర్గ రాకతో అంతరాయం కలిగింది.

మెళ్ళో సెల్‌ఫోన్. చేతుల్లో టిఫిన్ పేకెట్లు.

"వేడిగా వున్నాయి టిఫిన్లు. ఆలస్యం చేస్తే చల్లారిపోతాయి రండి" అంది. టేబుల్ మీద అన్నీ సర్దేస్తూ.

నేనూ, అమ్మా డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరికి వెళ్ళాం. నాన్నగారు చిరాగ్గా వచ్చి చిర్రున కుర్చీ లాక్కుని కూర్చున్నారు.

ఇడ్లీ రుచి చూసి, "రాళ్ళలా వున్నాయి – ఇంట్లో చేస్తే దూదుల్లా వుంటాయి" అన్నారు.

"పుస్తె కట్టిన భార్యలాగా హోటలు వాడెందుకు చేస్తాడు? అయినా బానే వున్నయ్ ఇడ్లీలు..." అంది దుర్గ.

సగం ఇడ్లీ తిని దోసె అందుకున్నారు నాన్నగారు. రుచి చూసి, "నా శార్ధంలా వుంది" అన్నారు.

"మరీ విచిత్రం కాకపోతే దోసె దోసెలా కాకపోతే దిబ్బరొట్టె లాగానో, మాడిపోయి పెంకులాగానో వుంటుందిగా శార్ధంలా ఎలా వుంటుందండీ" అంది దుర్గ.

"ఇదుగో అమ్మాయ్, నువ్వు హద్దులు మీరుతున్నావు" అన్నారు.

"నాకే హద్దులూ లేవు. మీరడానికి. మీరే హైరానా పడిపోతున్నారు" అంది దుర్గ, తాపీగా టిఫిన్ తింటూ.

నాన్నగారు తగవుకి దిగారు. ఇద్దరూ ఏకమై ఇంగ్లీషు తెలుగూ భాషల్లో నువ్వెంత అంటే నువ్వెంత అని వాదించుకుంటున్నారు.

నేనూ అమ్మా వింటూ కూర్చున్నాం.

మేం చెప్పినా వాళ్ళు వినరు. ఇద్దరికీ క్షణం పడదు. మా పెళ్ళయిన దగ్గర్నుంచీ ఇదే వరస.

నా పెళ్ళి ప్రయత్నాలు మొదలు పెట్టగానే నాకు ఉద్యోగం చేసే అమ్మాయి కావాలని చెప్పాను. అలాగే అన్నారు నాన్నగారు. అమ్మ మాత్రం, "ఉద్యోగం ఎందుకులేరా? చదువుకున్నదయితే చాలదూ" అన్నది.

"ఇంకా నయం ఏ రోజుల్లోవున్నావు? భార్య ఉద్యోగం చేస్తే భర్తకి అండ. ఇంట్లో వుండి ఏం చేస్తుంది? – నీలాగా ప్రాణాలు కొరుక్కుతింటుంది" అన్నారు నాన్నగారు.

దుర్గ సంబంధం మా అందరికీ నచ్చింది. తనూ నాలాగే హైటెక్ సిటీలోనే పనిచేస్తోంది. ఇద్దరం కలిసి మాట్లాడుకున్నాం. అందం కంటే కూడా దుర్గ వ్యక్తిత్వం బాగా నచ్చింది నాకు.

మా పెళ్ళయిపోయింది.

హనీమూన్‌కి వెళ్ళేముందే నన్ను పక్కకి పిలిచారు నాన్నగారు.

"ఒరే అబ్బాయ్. ఏదో పెద్ద చదువు చదివి ఉద్యోగం చేస్తోంది కదా అని చనువిచ్చి నెత్తికెక్కించుకోకు. తర్వాత ఏకు మేకై కూర్చుంటుంది" అని హెచ్చరించారు.

కానీ అప్పటికే పరిస్థితి చెయ్యి జారిపోయిందని ఆయనకు తెలియదు.

దుర్గ కాపురానికి వచ్చింది. ఓ వారం రోజులు గడిచేసరికి చిరాకు పడడం ప్రారంభించింది.

"ఇలా వుంటారేం మీ తండ్రీకొడుకులు?" అంది.

"ఎలా వుంటాం?" అన్నాను.

"పందిరి గుంజల్లా పాతుకుపోయి వుంటారు. కాలూ చెయ్యీ కదల్చరేం?" అంది.

"ఏమో మరి. మొదటి నుంచీ మేమింతే" అన్నాను.

నేను చెప్పింది యధార్థమే. నేనూ, మా నాన్నా కూర్చున్న చోటినుంచీ కదలం. మా అమ్మే అన్నీ అందిస్తుంది. మాకు ఆ పద్ధతి బాగానే వుంది. కానీ దుర్గకి నచ్చలేదుట.

"అత్తగారు కాఫీ కలిపితే వంటింట్లోకి వెళ్ళి తెచ్చుకోలేరా, హాల్లోకి అందించాలి. తాగాక ఆ కప్పు తీసుకెళ్ళి వంటింట్లో పెట్టలేరా? మీరు కాస్త ముందుకి వంగి నేల మీదైనా పెడతారు. మీ తండ్రిగారికి ఆ మాత్రం నడుం కూడా వంగదు. కప్పు ఖాళీ చేసి 'ఇదుగో ఏవోయ్ నిన్నే' అని అరుస్తారు. ఆ కప్పు రావణాసురుడి ఆత్మలింగమా? భూమ్మీద పెడితే అతుక్కుపోతుందా? ఆవిడ అష్టావధానం చేస్తూ వంటింట్లోంచి వచ్చి అందుకునే దాకా అలా అరుస్తూనే వుంటారు. ఇక తెల్లవారిన దగ్గర్నుంచి వేవిళ్ళ భాగ్యశాలి లాగా వెయ్యి కోరికలు. 'పెసరట్లలోకి అల్లం పచ్చడితోపాటు కొబ్బరి పచ్చడి కూడా చేసేయ్. ఉత్త పప్పులోకి వూరు మిరపకాయలు వేయించి, పులుసులోకి గుమ్మడి వడియం వేయించు' అంటూ ఆవిడని వేపుకు తింటారు. మీరు తెమిలి ఆఫీసులకి వెళ్ళేసరికి ఇల్లు రణరంగంలా వుంటుంది. పాపం ఆవిడ వంగీ లేచీ సూర్య నమస్కారాలు చేసినట్లూ ఇల్లంతా సర్దుకుంటుంది. చేసిన ప్రతి పనికీ వంకలు పెట్టి సాధిస్తారు ఏవిటిదంతా?" అంది విసుగ్గా.

"ఏమో సుమా! మా ఇంట్లో ఇంతే. చిన్నప్పుడు మా బామ్మ కూడా ఇలాగే చేసేది. ఇంకా మా నాన్నగారు నయం. మా తాతగారైతే చింతకాయ పచ్చట్లో మెంతులు మాడ్చి చావ బెట్టావు. వొళ్ళు కొవ్వెక్కిందా అని తిట్టేవారు" అన్నాను కించిత్తు గర్వంగా.

"చెప్పుకునేందుకు సిగ్గు లేకపోతే సరి. ఆవిడ కాబట్టి వూరుకుంది. నేనైతే ఆ చింతకాయ పచ్చడి తీసి ఆయన మొహాన పిడక కొట్టినట్లు కొట్టేదాన్ని" అంది దుర్గ.

"ఇష్షూ తప్పు కాదూ ఇలా అనకు. నాన్నగారు వింటే బాధపడతారు" అన్నాను.

వింటేగా మరో వారం చూసి నాన్నగారి మీదనే ధ్వజం ఎత్తింది.

"ఎంత చేసినా ఆవిడనలా వేధిస్తారేం?" అంది.

నాన్నగారికి చాలా కోపం వచ్చింది. "మా పద్ధతులింతే. అయినా నిన్నగాక మొన్న వచ్చిన కోడలివి నీ కోసం మేమంతా ఎందుకు మారాలి? నువ్వే నీ పద్ధతి మార్చుకో" అన్నారు.

"ఏదైనా మంచి పద్ధతులైతే నేనూ నేర్చుకుని నా అలవాట్లు మార్చుకునేదాన్ని. ఇక్కడ ఏం నేర్చుకోను? రాతియుగం పద్ధతులు నడుస్తున్నాయి ఇక్కడ" అంది దుర్గ.

"రాతియుగమో, కలియుగమో మేము ఇంతే. అయినా కందకు లేని దురద కత్తిపీటకి అని సామెత చెప్పినట్లు మీ అత్తగారికి లేని బాధ నీకెందుకు?" అన్నారు నాన్న.

"ఈ ఇంటికొచ్చిపడ్డాను కాబట్టి. అత్తని కాల్చుకుతిన్న కొంపలో కోడలు సుఖపడుతుందా అని సామెత చెప్పినట్లూ రేపు నన్నూ ఇలానే కాల్చుకుతింటారని నా భయం" అంది దుర్గ.

"ఆ సామెత నేనెక్కడా విన్లేదు" అన్నారు నాన్న.

"వినే అవకాశం లేదు లెండి. నేనే కనిపెట్టాను" అంది దుర్గ.

"అతితెలివి అంటే ఇదే" అన్నారు నాన్న.

వ్యవహారం ముదరడంతో అమ్మ కలగ చేసుకుంది.

"ఎందుకమ్మా నీకీ విషయాలన్నీ. నీ పని నువ్వు చూసుకో చాలు. ఇంటి గొడవంతా నేను చూసుకుంటాను" అంది.

"అసలు దీనికంతటికీ కారణం మీరు? వీళ్ళకి చాకిరీ చేసి చేసి మీరూ ఓ యంత్రంలా తయారయిపోయారు. ముందు మిమ్మల్ని బాగు చెయ్యాలి" అంది దుర్గ.

"దాన్నలా వుండనీ. దానికి నీ హితబోధలేం అక్కర్లేదు" అన్నారు నాన్నగారు.

"ఏం మీ అబ్బాయికి మీరు హితబోధ చెయ్యలా నన్ను చెప్పు చేతుల్లో పెట్టుకోమని" అంది దుర్గ.

గతుక్కుమన్నారు నాన్నగారు.

"ఆ విషయం నీ కెవరు చెప్పారు?" అన్నారు.

"ఎవరో ఎందుకు చెస్తారు? మీ అబ్బాయే చెప్పారు" అంది దుర్గ.

"చెప్తే చెప్పాను. పెద్ద ముండావాడిని. కొడుక్కి ఆ మాత్రం చెప్పతగనా?" – సమర్థించుకున్నారు.

"అదే నేనూ చెప్పేది. సాటి ఆడది మా అత్తగారు. ఆవిడ అవస్థలు పడుతూంటే పిల్లముండాదాన్ని కాస్త మాట సాయం చేస్తే తప్పా?" – దుర్గ కూడా సమర్థించుకుంది.

నాన్నగారికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

"పెద్దంతరం చిన్నంతరం లేదా! ఇలా ఎలా పెంచాడు మీ నాన్న" అన్నారు.

"అడిగి తెలుసుకోండి" అని వెళ్ళిపోయింది దుర్గ.

మర్నాడే మా మామగారినీ, అత్తగారినీ పిలిపించారు నాన్నగారు. విషయం అంతా చెప్పి, "మీ అమ్మాయిని మందలించండి" అన్నారుట.

దానికి మా మామగారు నీళ్ళు నమిలి, "బావగారూ అల్లుడికి సూటూ బూటూ కొనివ్వమనండి ఇస్తాను. మిమ్మల్నీ, అక్కగారినీ పండక్కి పిలవమనండి పిలుస్తాను. అంతేగానీ ఈ గురుతర బాధ్యత నా మీద పెట్టకండి. నా కూతుళ్ళిద్దరూ మొదటి నుంచీ ఇంతే. ఇంకా ఇది కాస్త నయం. మా పెద్దమ్మాయి శాంభవి వుందే అది మరీ గయ్యాళి" అన్నారు.

"ఇంకా నయం – అదృష్టవశాత్తు ఆవిడ మా ఇంటి కోడలు కాలేదు. అయివుంటే నేనీ పాటికి అనాథాశ్రమంలో వుండేవాడిని" అన్నారు నాన్నగారు.

"అసలు ఇది వాళ్ళ తప్పు కాదులెండి బావగారూ. అప్పట్లో మా తండ్రిగారు రాజరాజేశ్వరీ పూజ చేసేవారు. అప్పుడు పుట్టిన ఆడపిల్లలు కదా వాళ్ళు. అందుకే ఆ ధైర్య సాహసాలు అలవడ్డాయి" అంటూ కూతుళ్ళని వెనకేసుకొచ్చారు.

"పోన్లెండి. అంతటితో సరిపెట్టారు. మీ తండ్రిగారు చండీ ఉపాసన చేసి వుంటే మీ ఇంట్లో భద్రకాళీ, జ్వాలాముఖీ మొదలైన మాతృకలు అవతరించి దేశం అంతా అల్లకల్లోలం చేసేవారు" అన్నారు నాన్నగారు.

"బావగారు జోకేశారు" అని నవ్వేరు మామగారు.

"జోకా! నా పిండాకూడా! మీకేం 'అష్టవర్షా భవేత్కన్యా' అని ఆవుపాలతో అప్పగించి చేతులు దులుపుకున్నారు. నా పాట్లు నేను పడుతున్నాను" అని వాపోయారు నాన్నగారు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=1889

* * *

Read other books by Pothuri Vijayalakshmi @

http://kinige.com/kbrowse.php?via=author&name=Pothuri+Vijayalakshmi&id=546